

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 109

10 II

TUẦN LỄ TỪ 23-4

ĐẾN 30-4-1970

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BẾP : MINH VỜ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH, ỜNG NÓI 24.901 - 93.801

Wason
DS 531
C7447

Viết cho tên côn đồ Lon Nol

(Nhờ Ngoại trưởng Trần Văn Lãm, nhờ hai tòa Đại sứ Nhật Bản và Úc Đại Ly ở Khô Me chuyển tận tay tên Côn đồ Lon Nol).

Hỡi con Lon Nol,
Câu mở đầu của các đảng sinh thành của con nói với con là con ngu lảm. Tiên sư bố con. Con chưa diệt xong thằng Sihanouk, chưa chặt hết chân tay của nó mà con đã học thói côn đồ, tấp tễnh mài dao giết những người sẽ đứng sau lưng con chung diệt Sihanouk và Việt Cộng. Con ngu như thế mà lại đòi lập nền Cộng Hòa Khô Me và bước lên ghế lãnh tụ thì lạ thật. Ôi, những thằng ngu như con không thiếu gì trên cõi đời

Đông Dương này! Chúng nó đều lần lượt làm lãnh tụ anh minh, sáng suốt dẫn dắt dân tộc nó vào nghĩa địa. Nhưng thằng ngu nhất, đáng ăn cử nhất, vẫn là con, Lon Nol ạ!

Quy chế báo chí đại Việt Nam không có điều phạt và bỏ tù những thằng viết báo chửi cha lãnh tụ các nước nghịch, nên ba các con sẽ lợi dụng dịp này để chửi con đây. Nghe cho rõ, côn đồ Lon Nol! Con dám phát động phong trào trả thù cho lịch sử khốn kiếp của các con ư? Lịch sử của các con là chó gì ngoài mấy cái đèn đài âm ở được tụi Tây nó bốc xê la bút nhằng. Còn thì rặt giết lẫn nhau vì tra nh ăm mồm bò hóc. Và luôn luôn chạy sang nước

các ba, quý mọp, khóc như di, xin các ba đem quân sang cai trị, giáo huấn, khai sáng văn minh. Đó là lịch sử huy hoàng của nòi Khô me tức Cầm nút chia tự Cầm bắt tự Cao Man.

Hỡi con Lon Nol,
Chính quyền Việt Nam vốn rộng lượng nhưng hà tiện nỗi xúc động, do đó, con mới thả cửa vung dao dờ trò côn đồ. Nếu chính quyền Việt Nam biết xúc động, Lon Nol ơi, con tin ba đi, Cảnh Sát Dã Chiến anh dũng Việt Nam sẽ bắn lựu đạn cay trúng Nam Vang. Và các con sẽ mù, sẽ ngất xỉu, sẽ chết cả lò nhà các con. Bắt được thằng mọt Khô me nào, các ba sẽ đưa ra... Tòa Án Mặt Trận! Thư này, cùng với Con Ong số 109,

các ba sẽ nhờ ngoại trưởng nhiều phép lạ là mông xừ Trần Văn Lãm nhờ trao cho Nhật Bản và Úc Đại Ly trao lại cho con. Con đọc xong, nếu con biết sám hối, dân tộc Việt Nam sẽ tha tội con và dân tộc con và sẽ giúp các con diệt Việt Cộng, vẫn hồi an ninh bố thí cho các con.

Nếu con ngoan cố, dân tộc của ba sẽ để Việt Cộng chúng nó giết hết nòi mồm bò hóc. Xong rồi, các ba sẽ diệt luôn Việt Cộng. Bấy giờ, Cầm một chia sẽ mất bố nó cả nước lên lịch sử để tiện của mồm bò hóc.

Chào chờ hồi chánh
CON ONG

Máu chảy Ruột mềm

Bạn đã man tho bì, quân được nuôi dưỡng bằng mồm bò hóc, lũ phi cầm phi thú Khờ me đã lợi dụng cảnh tranh tối tranh sáng của cái xứ sở lá đa của chúng để xuống tay hạ sát đồng bào ta tại Căm bốt. Chúng đã trả ơn những người Việt nam sang đất nước chúng khai hóa văn minh cho chúng, khai phóng văn hóa cho chúng như thế đó. Đ.M. cái xứ Khờ Me chó ỉa, cụ Trương Minh Giảng mới chết chưa quá phải bỏ về cho chúng nó độc lập. Đã nhiều lần, chúng ta ban độc lập cho lũ mồm bò hóc. Lịch sử, chúng ta chứng minh điều đó. Khi lũ mồm bò hóc nổi dậy giết chết lẫn nhau, vua của chúng đều chạy sang ta lấy van như cocc đé. Chúng ta thương hại đem quân qua đả định tình thế. Bọn mồm bò hóc quen uống máu người chứ không quen cai trị. Hóa cho nên chúng ta phải cai trị giùm. Vậy mà nay chúng nó chơi cái trò yêu nước giết rạch, nhớ « thù xưa » để dựng súng Mỹ tàn sát những người Việt nam không khí giới tự vệ.

Trước cảnh giết người để cười mếu mên đó, chúng ta nghĩ gì, chính quyền ta làm gì? Nói đến chính quyền là nói đến một phần ứng chấp nặng tinh thần tiêu cực. Chính quyền ta đã im lặng. Rồi ông ngoại Lâm diễn văn nghệ tạp lục ngoại giao. Rồi phó thác sinh mạng của đồng bào ta trên đất Mên cho nhật Bản (một nước đã từng nhúng tay vào vụ giết chết ngót 2 triệu dân Việt Nam vào vụ chết đói 1945) và Úc Đại Ly! Và chỉ có thế. Và, ngoại mồm hơn, chính quyền ta sắp mời công chức và các đoàn thể bỏ lão, các đảng không đối lập xuống đường, mít tinh phản đối Căm bốt! Thế là xong.

Ngon lành quá. Mẹ kiếp, phải chơi dao với đĩa chơi dao. Bọn mồm bò hóc tàn sát đồng bào ta thì ta tràn sang Căm bốt giết chết cả lò chúng nó đi. Không đầy 24 tiếng đồng hồ, một tiểu đoàn dù của ta cũng, vừa đánh vừa hút thuốc lá, dư sức chiếm hết Căm bốt. Bọn Khờ me đánh đấm ra cái chó gì. Chúng nó chỉ có trò đánh trộm, trò chó cạy gần nhà. Chúng ta không có chân trong Liên Hiệp Quốc, chúng ta cóc sợ Liên Hiệp Quốc. Hãy xua quân sang Căm bốt bắt bọn mồm bò hóc phải trả một giá xứng đáng về vụ giết người thô bỉ của chúng. Hãy dãi lên cơ Khờ me, ỉa lên chính thể tàn bạo, vô nhân đạo của chúng. Hãy xóa tên Căm bốt khỏi bản đồ thế giới. Vì chúng không xứng đáng làm người.

Các bố dân biểu, Nghị sĩ hung hăng con bọ xít đòi đi lính diệt Mên mọi còn chờ đợi gì không cõ võ thành lập một đạo quân phạt Căm bốt? Chính quyền xê ra, để nhân dân đối phó với lũ đã man Khờ me. Các ông tiêu cực thì để chúng tôi tích cực. Nhờ các ông một tí.

Giám Sát Viện, một cơ viện, theo lý ma, đưa tham những khốn nạn nào có máu lĩn cấp, nghe ba tiếng « sắc, sắc, nặng », sẽ sợ vãi dãi ra quần, đéch dăm dờ trò tiếp tục « vô lễ » nữa. Mà đi một đường cái thì quy chính là cái chắc. Nhưng từ khi có Giám Sát Viện, chỉ nghe nói Giám Sát viện đòi nhiều xế Mercedes, đòi bổng hậu và gươm của Giám Sát Viện chỉ dùng để đập ruồi tham nhũng nên rần tham những đả lè lưỡi, phi phi những màn tiểu lâm rất văn nghệ tạp lục!

Chưa hề thấy Giám Sát Viện vung gươm chém đứt cổ một con rần tham những cơ Tổng trưởng hay cơ Trưởng nào. Đòi bạn, Giám Sát Viện trình diễn vài quả đòi lời hai cụ Tổng Ngọc và Tổng Huệ tới chất vấn. Đòi bạn, Giám Sát Viện ỉ uông hò hét vài quả tố những Lương Thế Siêu, Âu Ngọc Hồ. Chỉ để làm cảnh. Có lẽ, một chú Sồi nào đó, nên mở cạnh Giám sát Viện một cái Viện Húi Tóc Đàn Bà cho nó đẹp đẽ!

Gần đây, Quan Thuế vừa về được một vụ chuyên 50 triệu bạc (xuất cảng Trần Hưng Đạo) sang Hồng Kông. Vụ này chỉ là tiếp nối của nhiều vụ đã trôi lợt nhờ « com bin » hay nhờ thế lực. Nó chứng tỏ cái thời đại cáo đội lốt hùm, diễn võ đường... ăn cắp vẫn còn thịnh hành. Do đó, dù khối lưu đạn cay làm chảy nước mắt Sinh viên học sinh, Thương Phế Binh và dân chúng dúi cui và gậy đánh chó làm thồn thừ trái tim người ưa xúc động, nhất định, vẫn không thể quên được vụ chuyên bạc không lồ ra ngoại quốc. Mà, dư luận — ông Trưởng —

Dân Giao Chỉ, dù có bị bịt miệng cũng phải tìm cách gỡ giềng kìm hòng mà chửi bới nhiều phát. Sự bố nhà nó chửi, nó ăn cắp những 50 triệu bạc chuyên sang Hồng Kông, trong khi bố chúng nó xoay 10 xin trả tiền bảo sanh viện để rước vợ về dài người ra cũng đéch có. Tổng Thống chưa lên tiếng vụ này. Kính thưa tổng thống sáng suốt, xin tổng thống hãy dùng uy quyền của người mà nghiêm trị mồm xir — — — khôn kiếp chuyên xương máu của quân dân ta ra nước ngoài. Kính thưa lương viện quốc hội, quý vị ăn hại đái nát nhiều rồi, yêu cầu quý vị làm rõ lẽ vụ chuyên tiền bi đi này để cái sự ăn hại đái nát của quý vị có... chính nghĩa. Riêng 30 nghị sĩ đi thảo tổng, sắp sửa hò hét để vô lại Thượng Viện, quý vị cần bắt phiếu vụ này.

Và, thưa (điều thưa cuối cùng) Giám Sát Viện, vụ — — — chuyên bạc ăn cắp, chắc hẳn quý viện không thể làm ngo. Làm ngo đản nó thì phi, kỳ thấy mẹ, một là: quý viện vung gươm tàn sát vụ này. Hai là: nếu bất lực, nếu rét, nếu sợ sùng — — — viện nên học tập liêm si bằng cách rửa tay gói kiem, ca bài « quý khừ lai tử » cho nó được việc. Đừng mua gươm của nữa, ỉi lĩm, chue lĩm!

Giám sát viện sẽ vung gươm hay rửa tay gói kiem

Lục Xi

VẠN TỐC MAI

Bạo chúa áo đen

Nhật báo « Độc lập » rất xứng đáng là nhật báo đánh đồng đẹp bắc. Nhật báo này « chơi » đủ ba mươi sáu kiểu. Kiện tướng Tú Kếu đã tách riêng, chơi một vị tướng hồi hưu kiêm nghị sĩ bằng đường gươm hết sức... chém treo ngành! Nhưng điều đáng nói về « Độc Lập » là báo này đã tặng ông cố đạo Đinh Xuân Hải bốn tiếng đề dòi: BẠO CHUÁ ÁO ĐEN.

Bạo chúa áo đen, lần này, được ông quận Nguyễn Gia Quỳnh hỗ trợ. Số là thấy báo chí mần bạo chúa kỳ quã, quận Quỳnh bèn ra thông cáo chửi xéo báo chí thời phỏng dư luận. Người ta chưa quên vụ bạo chúa áo đen « đánh » quận Quỳnh cách đây hơn gần! Sợ bạo chúa lột lon chàng, ông quận Quỳnh?

Bạo chúa áo đen, người trong tay, dưới trướng cố đạo quân đồ đồ Mèo và dốt nhà, bản què Thương Phế Binh, nghe đâu, đang sốt tinh đồng bào lĩm lĩm. Bạo chúa định gây gộc thẳng đường sang Cam bốt trả thù máu. Ngon dấy nhè, bạo chúa áo đen. Hãy để bọn Khờ me xưng tụng ngài là bạo chúa, cụ cố đạo Đinh Xuân Hải! Lên đường diệt Mọi đi, đạo quân Tâm Phái!

Truyện dài Cổ Trung Ngươn

Kỳ trước, vì Vạn Tốc Mai bị đau, mua thuốc cảm của hãng bảo chế Cophavina uống mãi dếch khô, nên không thể viết tiếp truyện dài Cổ Trung Ngươn. Đây là một trường thiên tiểu thuyết viết về bọn bán pè nĩ xê lĩn cho Vem bị võ. Em ông nghị sĩ Lê Văn Thông (Bông Huệ) cũng dính lĩu. Ông nghị Thông lấy chị Cổ Trung Ngươn. Hiện thời, bà nghị Thông đang hành nghề bán thức ăn cho gà ở An Đông và đã từng bị Con Ong tố cáo tội bắt tài xế thượng Viện lái xế thượng viện chớ thức ăn cho gà!

Phần ông bà nghị thức ăn cho gà và phần thuốc trụ sinh cho gà sẽ nói sau này. Để tìm hiểu xem trụ sinh cho gà có phải là trụ sinh cho vem. Đây nói về gã Phạm Văn Lành và gã tây lai Jean đờ cây cỏ. Hai gã này một mặt bốc xê la bút Cổ Trung Ngươn, một mặt hại ngấm. Cỏ mới bỏ ra 100 xin thuê anh thợ chỉ cho Một Núi vì vút loạt bài điều tra. Lành và Jean chỉ cho Một Núi có 40 xin. Do đó Một Núi chia tay phải, đến phòng mạch của đối thủ Cỏ, xin 9 xin thì nói rõ sự thật!

Hội Đồng Quốc Gia Báo Chí

Em yêu dấu,

Em đã bỏ anh ra đi. Em đi lấy một thằng nghị sĩ hạng bét. Tuy hạng bét nhưng nó hơn anh ở chỗ nó muốn xuất ngoại lúc nào cũng được. Và nó có thể lĩn em đi theo. Anh đang buồn thấy mẹ. Thì Hội Đồng Quốc Gia Báo Chí ra đời. Anh bèn vui quá. Thời, em ạ, bắt chước Hoàng Hải Thủy nói rằng: Em đi đi, các em phú linh hết đi, anh cóc cần, anh đi có Hội Đồng Quốc Gia Báo Chí. Khi nào anh buồn, anh sẽ nhờ ông « hội đồng ». Trần — — — chủ nhiệm báo Lucky Luke Mồm Lon nhờ ông an ủi. Nghe ông Phương nói: Năm báo giờ nổ nặng năm năm năm quố g! là anh hết nhớ em.

Chào quên em
Vạn Tốc Mai

Giặc cái

Trường thiên tiểu thuyết *Giặc Cái*, một tiểu thuyết đường rừng, đường biển từng làm say mê hàng rào ngàn độc giả nhật báo *Sống* ngày xưa của Hoàng Ly sắp được phát hành. Bạn đọc khoái coi đàn bà làm giặc, nhớ mua *Giặc Cái*.

VẠN TỐC MAI

(Con về thừa nhận của Nghị Hội)

NHÀ HÀNG

NÓI LÁO MÀ CHƠI

★ Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
VƯƠNG SỸ TRINH

lập pháp, cũng lên tiếng sỉ vả bọn làm báo loan tin... chưa chắc Việt kiều ở Cam Bốt đã bị tàn sát thực sự, không thể tin ngay được những tin do bọn thông tin viên quốc tế loan đi, dù là tin AFP, UPI v.v...

Ngoại Trưởng ta còn đưa ra nỗi khó khăn của chính quyền ta và Cao Man không có liên hệ bình thường từ lâu, bị giờ sự tìm hiểu thật khó khăn. Như vậy ta có thể hiểu được rằng cứ cái đà này mà tiến tới, đến ngày nào chính quyền ta điều tra xong, biết đích xác và có phản ứng với Cao Man, ngày đó Việt kiều ở đất Man đã bị giết hết...

Vụ được hứa về điều tra lại thứ hai là vụ sinh viên bị bắt, bị tra tấn dã man. Ông Đinh T'ành Châu, Phó Tá Tư Pháp của Tổng Nha CSQG, ra trước Quốc Hội trả lời rằng ông quả quyết là sinh viên không bị tra tấn, tuy nhiên nếu các nghị sĩ đã nói như thế, ông sẽ về cho điều tra lại và sẽ trừng trị thuộc cấp nếu có sự vi phạm...

Tên là chú Sinh Viên nào bị đốt chim, cô sinh viên nào chẳng may bị lột quần... ráng mà chịu. Đến ông Phụ tá còn chưa biết chắc thuộc hạ của ông có phạm pháp hay không, trách gì!! Cùng lắm là đưa vài tên tôm tép ra xử phạt trấn an dân tâm. Nhưng lòng tin của thường dân đã hết hẳn. Còn thuốc nào cứu nổi??

Dân gian có câu « chờ được mạ, má đã sùng... » là thế đấy. Đợi các ông điều tra xong và can thiệp, chết cha người ta hết còn gì??

Tư pháp

Nghe nói từ ngày phát động Chiến Dịch Bài Trừ Tham Nhũng, dân gian nghe nói đã quá nhiều xong chưa thấy quả một kết quả nào. Lại nghe nói tất cả mọi ngành tham nhũng đều có thể bị Giám Sát Viện hỏi thăm, trừ ngành Tư Pháp. Ngành này vì là một quyền độc lập, nên những vị trong ngành này nếu có vi phạm tham nhũng, sẽ bị riêng Tối Cao Pháp Viện hỏi thăm sức khỏe.

Ngoài một ông Tòa ở miền Trung đã được CO nhắc nhở đến trong 2 số vừa qua, nay nghe nói có một ông Tòa ở miền « Cao Châu gió lạnh mưa mùa » vì can phạm nhiều điều đại kỵ của ngành nên đã được TCPV

Liêu trai
Mục nói lão mà chơi trong CO do Gã Thâm khai sinh và viết lão, mượn ý « Nói lão mà chơi, nghe lão chơi... » trong một bài thơ đề tựa tác phẩm Liêu Trai Chí Dị của Bồ Tùng Linh. Thực ra, bài thơ này không phải là của Bồ Tùng Linh mà là thơ của Vương Sĩ Trinh đề tựa Liêu Trai Chí Dị.

Nguyên thi như sau:
Cổ vọng ngôn chi, cô thính chí.
Đầu bằng qua giá, vũ như ty
Liệu ứng yếm tác nhân gian ngữ
Ái thính thu phần, quý xứng thi.

Tân Đà dịch:
Nói lão mà chơi, nghe lão chơi.
Giàn đưa lùn phún hạt mưa rơi.
Chuyện đời hẳn chán không buồn nhẽ
Thơ thân nghe mà đọc mấy lời.
Bản dịch của Vũ Hoàng Chương:
Nói bữa bữa đi, nghe bữa bữa
Đầu đưa, đầu đầu phơi tơ mưa
Giọng đời chán ngấy người lên được
Nghe quý mở thu hát thấy ra.

Điều tra

Đồng bào của ta cư ngụ ở Cao Man bị bọn đồ tể Cao Man tàn sát đã làm chấn động dư luận thế giới. Trong khi đó, Ngoại Trưởng của ta cho biết: đang cho hỏi xem chuyện Việt Kiều bị tàn sát có thật hay không?? Tổng trưởng Thông tin của ta ra điều trần trước

NỬA ĐÙA NỬA THẬT

Loạn

Loạn! O' ho, Việt Nam mình đã loạn từ khuya rồi khổ lắm, nói mãi.

Vâng, biết rồi, khổ lắm nhưng nói mãi mà vẫn loạn thì càng loạn càng nói, loạn nhiều nói nhiều, loạn ít nói ít, loạn đâu nói đó, nói cho hết loạn, nói cho hết khổ, hóa chớ nên kể hèn này có loạn óc mà thành loạn ngôn đó cũng là cái số của... Quốc tổ còn bị lộn độn

Quốc tổ kể từ ngày đứt ruột « từ bỏ lư con vong bản ở Bắc đê rời đền Hùng... di cư vào Nam » nay đến này mai phủ nợ hầu như vô gia cư, tổ buồn lắm, nhưng ngài là bậc Quốc phụ nên chẳng nói ra, tổ đành đường trường rong ruổi, những trông sẽ có lúc, nếu không được định cư thì cũng có chỗ tạm trú. Nào ngờ, cho đến nay Tổ vẫn hát khúc trường ca ôi ta buồn ta đi lang thang.

Quá buồn thành giận. Tổ giận thì nước loạn là cái chắc.

Lạy Tờ, xin ngài nghĩ tình phụ tử mà phù hộ cho con, trẻ người non dạ được « Dân Chủ sáng suốt » ngõ hầu Quốc gia khỏi loạn. Nước nhà thanh bình chắc Tờ cũng được an cư. Lạy ngài mở mắt, xin ngài phù hộ chúng con.

○○○

Nước loạn thì dân khổ. Dân trong nước khổ đã đành mà dân đã vì sinh kế phải lìa Tờ quốc, bỏ Tờ tiên để đi kiếm ăn ở nước ngoài cũng bị ảnh hưởng thật là đau lòng. Những đồng bào ta ở Cao Miên hiện tại là một điển hình cho sự đau lòng của đảng Quốc phụ và của chúng ta những anh em ruột thịt, chú bác, cô dì, cậu mợ xa gần.

Máu chảy ruột mềm, Tờ đã phán như vậy, nhưng khổ nỗi là thật đó, máu rơi lâu quá rồi nên ruột mềm mãi hóa ra trai lại và cứng lên, thế mới bỏ mẹ chứ!

Tuy nhiên, mấy hôm nay người dân quốc nội đọc báo và xem TV nói nhiều về người Cao Miên giết hại đồng bào ta quá sá, bỗng thấy cửa lòng gõ cộc cộc thôn thốc, bèn tính tâm suy nghĩ lại thấy lương tâm như có rương đang cán rứt. Thật là buồn, bèn giờ báo đọc: 100, 400, 1000 Việt kiều bị thảm sát! Buồn! Lại bèn mở TV coi, ơ! Việt Cộng cả mà, nếu không cũng chỉ là một sự lầm lẫn, chớ nên nói nhiều mà mắc mưu VC, chớ

nhân nói nhiều mà sứt mẻ tinh bang giao hữu nghị... chưa có giữa hai quốc gia VNCH và Cam bu Chia. Thế là lòng dạ lại loạn lạc và rối lên chả còn bình tĩnh để mà tin. Sự nói sự phải, vãi nói vãi hay, đánh nhìn sông Cửu Long đêm xác trời ma... tiêu sấu, mà chờ sự thật tung cánh chim tìm về tổ con chuồn chuồn. Nhưng tổ con chuồn chuồn thì bố ai biết đâu mà mò. Việt cộng chính cống bà lang trọc còn được chiêu hồi về quê... cứng thế mà kiểu bào ta ở Cao miên lại bị quên! Buồn thật.

Nước nào cũng rữa, loạn lạc mãi thế nào cũng có cách mạng. Làm cách mạng là để mong cho nước được thanh bình, vật giá không tầu mã, dân khỏi bị uống tử. Nhưng mong là chuyện của... sự, còn thực tế và thực thế lại là chuyện của... vãi. Sự với vãi thường hay cãi nhau lắm, hóa cho nên những người làm cách mạng thường hay cầu cơ... hy vọng.

VN mình sau thời cách mạng cũng đã có lộn xộn chút chút, bây giờ Cao Miên nếu có lộn xộn mà giết lầm đồng bào ta, cũng chỉ tại cái nọc cách mạng nó phải như rữa, ta nên đồng bệnh tương lân mà thông cảm chớ nên làm buồn lòng những người Việt gốc Miên đang có nỗi buồn thiếu số bên này.

...Thế nhưng Tờ đã dạy máu chảy ruột mềm, những người VN đang sinh sống ở C.M dù sao, dầu có thế nào và họ có làm chi cũng là những người thờ chung một Tờ Hùng Vương, nay đang bị những người Miên không phải gốc VN giết hại, ấy quên, giết lầm chúng ta cũng phải lấy đó làm một sự buồn lòng mà cùng thành tâm cầu xin đức Quốc phụ là người sáng suốt hãy khai tâm cho lũ người trần mắt thịt sớm có một, hai, ba, bốn sáng kiến mới ngõ hầu con dân ngài khỏi bị chết oan.

Lại cũng xin có đôi lời tâm huyết tỏ bày cùng Ngài Lôn Nôn của xứ Chùa Tháp, xin Ngài hãy nương tay, nếu có làm lầm vì hào khí cách mạng cũng xin làm lầm một phần nào thôi. Dân của ngài cướp của cải đốt nhà của anh em chúng tôi — Việt Kiều ở quê quốc — là đủ rồi, của đau con sót, hà cơ phải nại lý do này nọ mà giết hại cả đàn bà con nít làm gì cho vấy máu ra tay. Xứ của ngài vốn nhiều chùa chiền chắc là Phật lưu trú cũng lắm, mà Phật lại kiêng sát sinh và sự máu. Thần dân ngài hãy cách mạng đến độ giết lầm nhiều người quá lỡ đức « Phật thấy ngài giận quá mất bình tĩnh mà lầm lẫn áp dụng oán trả oán, máu trả máu là ngài mệt lắm.

Thời buổi này làm cách mạng xong nên lo để dành tiền mà đổi đô la — Đô la ít mất giá — chờ khi xuất ngoại có tiền lo cho con cái đi học, đó là ngài đã để đức bằng hiện kim cho chúng vậy.

○○○

đặc biệt chú ý. Dân chúng sống trong tình này oán thán ông Tòa hơi nhiều. Ông Tòa ở tỉnh này đã tới 5 năm, tay chân thuộc hạ Khuyển Ưng, Khuyển Phệ quá đông thì nhau xách nhiễu dân lành. Thậm chí đến nỗi có 2 vợ chồng một tên kia cư ngụ ở chợ, nguyên là em tá ơm của ông Tòa, động mở miệng ra là dọa: « Ông mà nói với anh chị Chánh Án của ông một tiếng thì chúng mày bỏ mẹ... » gặp một tên sùng sỏ dao búa quá ức lòng đã phải nói: «... em thường dân ông đánh theo em thường dân, em chánh án ông đánh theo em chánh án... » và nện cho vợ chồng tên hối mại quyền thế nọ mỗi đứa một búa phải đi nằm nhà thương. Sau đó, tên anh chị đánh đi tù. Dân cả tỉnh đều biết chuyện này. Một chuyện như thế xảy ra giữa chợ, thử hỏi nền tư pháp ở đó làm sao còn được dân kính sợ?

Hai vụ bắt bớ vừa xảy ra trong thành phố miền núi này đang làm dư luận địa phương xôn xao. Đó chỉ là 2 vụ bắt bạc, Cờ bịch, đi điểm là nguồn lợi lớn của tỉnh này kể từ ngày có mấy Sư Đoàn Quân Mèo tới đóng ở đây, 5 năm nay ông Tòa không đi bắt bạc, và việc đi bắt cờ bịch cũng không phải là việc của ông. Chỉ vì có một tên đàn em của ông nguyên là Trùm Cờ Bịch ở địa phương, bị mất nghề, đã lớn tiếng tuyên bố: «Thằng nào tổ chức cờ bịch ở tỉnh này ông sẽ cho bắt...»

Và quả nhiên tên đàn em này nói đúng như lời. Việc đi bắt những kẻ phạm pháp thực ra là một việc nên làm, nếu không bắt để mà đòi tiền hối lộ. Một số người bị xử ức đang tính đưa vụ này lên TCPV.

Một vị thẩm phán được dân chúng trong tỉnh miền núi này luyện tểc nhiều là Ông Tòa Trần Đại Khâm, Tròn thời gian ông Khâm ngồi ghế chánh án ở đây, ông đã thực thi luật pháp một cách nghiêm chỉnh, Tha được là tha, có tội phải giam, không thể dùng «nén bạc đâm toạc tờ giấy». Ông Tòa Khâm thực là một tấm gương sáng và là một trong số những người làm cho nền Tư pháp ở cái xứ bị nạn tham nhũng đến tận xương tủy này được dân tôn trọng và tin tưởng.

GÃ THÂM

Tích kim mẫn dinh, bất như giáo tử nhất kinh, đó là quan niệm của người xưa thời buổi văn minh Apollo 13 bị nạn mà còn đáp xuống đúng chỗ hơn cả dự định và nhất là thời buổi loạn lạc này, những người có thời lại đánh giá đạo đức bằng hiện kim. Đạo đức vừa vừa thì tỷ lệ bằng tiền VN. Đạo đức to bằng cỡ con bò thì lại tỷ lệ bằng đô la xanh.

Tuần vừa qua có một người, hình như là một ông tướng quảng lạc học hành đồ đạt bằng cấp rất nhiều, mưu trí lại rất cao đã hết lòng lo cho con cái, suốt ngày ăn chay niệm đất rút ruột... người mà đề đi chúc hỏi môn cho con 4 và ly đạo đức, gọi là của hương hỏa. Nhưng — bá ngọc chứ nhưng — đạo đức thì ai cũng quý, ai cũng muốn chiêm ngưỡng dung nhan hóa nên 4 và ly đạo đức mới thì phi trường đã bị lũ người thất đức mở ra đòi hái yếm. Thế là đạo đức bị xấu xí, đạo đức đau, đạo đức chuồn, của thiên trả địa, chỉ còn tro lại cái tiếng đạo đức và ly.

Độc nội vụ, người thất đức rất lấy làm khâm phục gia đình ông tướng quảng lạc nọ là có phúc, chẳng những cha mà cả chú cũng đồng tâm hợp lực, coi thân mình nhẹ tựa lông chim cu để xả thân lo chuyên chở từng va ly đạo đức cho con cái ở tận hương hỏa. Gia đình toàn những người có đức như vậy mà trời không thương chắc là ông cụ đã thiếu sáng suốt đến thành lầm lẫn. Trời già khó hiểu thấy mẹ, u u minh minh chả biết đâu mà tin tưởng. Trời mà còn để mất tin tưởng thì loạn cũng là cái chắc.

Nhân danh những người thất đức, xin cầu trời ngó lại dài dài, đều đều đến những va ly đạo đức khác nữa cho lũ chúng tôi, hàng triệu người, được hả dạ.

○○○

Loạn! Mi là cái quái gì mà kỳ cục vậy? Có tránh thì mi lại hiện diện. Mi có mặt là mọi người sợ hãi. Tất cả kinh khiếp mi nhưng lại vẫn cứ phải nói đến mi. Mi tạo thành, bày ra tất cả đề rồi cũng lại chính mi phá đi hoàn toàn. Mi ghê gớm lắm!

Vậy thì, hồi những công hầu khanh tướng, hồi những cửu phẩm văn giai, tiền tài, danh vọng mà chi, «thằng loạn» nó đang điên đó. Tham quyền cố vị, ham quyền ham sang mà chỉ để rút cuộc chết cũng hai tay buông xuôi, của thiên trả địa. Tiền chẳng còn là đô la, danh cũng chẳng khỏi miệng thế.

○○○

Loạn lạc mãi buồn thấy mẹ. Sao chời đã xuất hiện cơn ngàn ngại gì mà chẳng phóng tay quét một phát cho phong quang đất nước. Sau cơn mưa thường là trời sáng.

M.B.

NOC ĐỘC

Cả nước phản uất về thái độ vô trách nhiệm đối với vụ tàn sát Việt Kiều ở Miên

- Tổng Thống mau mắn đánh điện chúc mừng sự thoát hiểm của phi hành đoàn Apollo 13 sao không đánh điện về cầu Cẩm Bốt ngừng chém giết Việt Kiều?
- Phó Tổng Thống mau mắn đánh điện chúc Cheng Heng, tại sao không đánh điện xin Cheng Heng tôn trọng sanh mạng Việt Kiều?

Vụ tàn sát hàng ngàn Việt kiều bên Campuchia, bỗng nhiên đã làm sống lại cảnh hãi hùng thời chiến thứ nhì, thời mà bàn tay khát máu của Hitler đã tàn sát hàng triệu dân Do Thái. Số phận của Việt Kiều ở Campuchia theo các hãng thông tấn quốc tế, hiện nay cũng chẳng khác gì số phận dân Do Thái cách đây gần 30 năm. Xưa kia, dân Do Thái đã bị Đức tập trung lại một nơi mà giết. Việt kiều ở Campuchia cũng vậy, cũng bị dồn vào những trại tập trung, bị xả súng bắn, rồi được chở đi buồng sông. Có khác là dân Đức vốn vệ sinh, giết xong, đem đốt xác chết, rồi mới lấy than buồng sông. Còn dân Cao Man, vẫn không cần vệ sinh, nên giết xong, cứ để nguyên con mà buồng sông, khiến xác chết trở nên bệnh khắp dòng Cửu Long.

Trước sự tàn ác của tân chế độ Campuchia, đáng lẽ Chánh quyền VNCH phải phản ứng kịp thời. Nhưng ngược lại, chỉ có Cộng Sản Lạc Việt phản ứng, còn VNCH im thin thít. Đến khi dư luận quá sôi nổi ông Ngoại Bạch Tượng mới họp báo nói rằng Bộ Ngoại Giao cố ý không lên tiếng, chứ không phải là không biết. Không biết nên không có phản ứng là điều có thể tha thứ được. Biết là dân mình bị tàn sát, mà làm lơ không có phản ứng thích đáng, là điều không thể chấp nhận được.

Chẳng những không có phản ứng, Ông Ngoại Bạch Tượng còn có vẻ muốn «chạy tội» cho những kẻ sát nhân. Khi tình hình Campuchia vừa biến chuyển, có những đám biểu tình kéo vào phá làng Việt kiều, ông ngoại Lâm tính bỏ tuyên bố rằng nạn nhân là người Campuchia, vì dù có gốc Việt, nhưng đã nhập tịch Campuchia, thì là người Campuchia. Bây giờ, trước hàng ngàn xác chết trôi sông, ông Lâm lại tự ý biện hộ cho kẻ sát nhân rằng biết đâu các xác chết đó chẳng là xác Việt Cộng, xác người Campuchia, hay xác Hoa kiều.

Ai cũng biết rằng: trong quá khứ, việc chống Cộng tại Nam VN gặp khó khăn, vì thái độ thiên Cộng của Sihanouk, ông Hoàng Nhỏ này đã để cho Cộng quân

mượn đất xâm nhập, mượn đường tiếp tế, mượn lãnh thổ làm căn cứ an toàn để tấn công Nam VN. Nay Sihanouk bị lật, tân chế độ Miên chống Cộng mạnh mẽ là điều thuận lợi cho VNCH, vì thế VNCH cần giao hảo tốt đẹp với tân chế độ Miên. Nhưng giao hảo tốt đẹp không có nghĩa là phải nhắm mắt làm ngơ cho đồng bào của mình bị tàn sát dã man. Thái độ của VNCH chẳng những không có lợi cho đường lối chính trị, mà còn vô cùng nguy hại. Vì Bắc Việt với phần ứng trong khi VNCH im lìm, Cộng quân làm cớ để tuyên truyền. Nói rằng chỉ có họ xót xa cho số phận các kiều bào ở Campuchia, còn VNCH thì «đồng lõa» với Campuchia!

Đến khi vấn đề càng sôi nổi, biết không im được nữa, và không thể «chạy tội» giúp Campuchia nữa Ngoại Trưởng Lâm đã trấn an dư luận rằng đã sẵn sàng mọi phương tiện chuyên chở để hồi hương Việt Kiều. Thái độ này lại càng vô trách nhiệm, và thiếu thực tế. Làm sao VNCH có đủ phương tiện để hồi hương và giúp đỡ cả nửa triệu Việt kiều lập lại cuộc đời? Người đã vậy, còn tài sản. Mồ hôi nước mắt của nửa triệu Việt kiều xây dựng từ bao nhiêu đời tại Campuchia chẳng lẽ phút chốc để cho người Campuchia hưởng?

Tại sao Nhà Nước Việt Nam không thể phản ứng một cách khác hơn, và thực tế hơn. Tại sao Tổng Thống mau mắn gửi điện văn chúc mừng sự thoát hiểm của phi hành đoàn Apollo 13, lại không thể gửi cho tân chế độ Miên yêu cầu tôn trọng sanh mạng của Việt Kiều. Tại sao Phó Tổng Thống mau mắn gửi điện văn chúc Tân Quốc Trưởng Chung Heng, lại không mau mắn lên tiếng yêu cầu bảo vệ sanh mạng của Việt Kiều tại Campuchia.

Nửa úp nửa mở

Báo Đ.L. phát giác vụ 4 va ly bạc đã gài một trường vô, và còn bắt nhất dùm một ông Tá.

Báo hại ông tướng Quang, Phụ tá Quân Sự Phủ Tổng

Thống phải lên tiếng minh

Người ta thường nói: «Nhà giàu dầm phải cái gai đau hơn nhà nghèo gậy 72 cái xương sườn». Nhà giàu Mỹ dầm phải cái gai Apollo 13. Có người nói rằng đó là cái gai xếp đặt, cái gai cố ý dầm phải, xít xa một chút để người ngoài chú ý. Quả nhiên cả thế giới chú ý thật. Cả thế giới nín thở, hồi hộp lo sợ cho tính mạng của ba phi hành gia trong phi thuyền Apollo 13. Cả thế giới ra sức cầu nguyện để ba phi hành gia Mỹ thoát khỏi tay tử thần. Cả Đức Giáo Hoàng Phaolô cũng cầu nguyện cách riêng. Rồi đến khi phi hành đoàn Apollo 13 an toàn trở về trái đất, cả thế giới vui mừng. Đức Giáo Hoàng vội quy xuống cảm ơn Thượng đế đã phò hộ cho Ba phi hành gia Mỹ tại qua nạn khỏi. Tổng thống Mỹ quyết định lấy ngày Chủ nhật 19-4 làm ngày tạ ơn. Lãnh tụ các nước lớn trên thế giới đều hoan hỉ gửi điện văn chúc mừng Nixon. Trong số, có cả điện văn của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa.

Trong khi đó, hàng nửa triệu Việt Kiều tại Campuchia hồi hộp lo sợ cho mạng sống của mình. Hàng ngàn thường dân, gồm ông già bà cả và con nít, bị giam vào những trại tập trung rồi bị xả súng bắn chết như rạ, xác buồng trôi đầy sông, mùi tử khí xông lên nồng nặc. Nhưng điều đó không làm cho thế giới chú ý mấy. Không ai chính thức yêu cầu chánh quyền Campuchia dứt các hành động tàn sát. Không ai chính thức nói lên một lời cầu nguyện cho sanh mạng của các Việt kiều tại Campuchia. Kể cả VNCH có thì giờ đánh điện chúc mừng sự thoát hiểm của phi hành đoàn Apollo 13, nhưng không có thì giờ gửi cho tân Chế Độ Campuchia một điện văn yêu cầu giải thoát cho những Việt kiều đang chờ chết. Cả thế giới sôi nổi, mắt ăn mắt ngủ khi thấy Mỹ dầm phải cái gai Apollo 13. Còn Việt kiều tại Campuchia có 72 cái xương sườn gãy hết, nhưng chẳng được ai chú ý. Vì Mỹ là nhà giàu, Việt Nam là nhà nghèo.

Sự thật đau lòng trên làm nhiều người phải buồn lòng. Trong số, có ông Đạo Sĩ Nguyễn Quang Lâm, xếp song «Xây Dựng» đã nói xung như sau:

«Phải thú thật rằng TH rất lấy làm bất mãn khi thấy cả thế giới đổ xô vào lo lắng hồi hộp, vận động hết mọi lời cầu nguyện xin an toàn cho tính mạng 3 phi hành gia trên đường trở lại nguyệt cầu. Bất mãn không phải vì 3 phi hành gia được cả thế giới lo lắng và cầu nguyện cho. Bất mãn chính vì đang khi đó, có gần ngàn người Việt Nam ở Campuchia bị tàn sát dã man, xác trôi đầy sông, thây chất đầy mấy lều tập trung, vậy mà không được thế giới thương

xác không hề hay biết hoặc dính lưu gì về 4 cái va ly đó (nếu dính lưu thì xin Trời đánh thánh vật cho), và cũng không có ông nào là thiếu tá Đ. Cao Đăng ở văn phòng mình cả. Lời mình xác có ý giúp mọi người hiểu ngầm là có thể có một ông thiếu tá Đ. Cao Đăng nào đó làm áp phe 4 va ly bạc, và bị bắt thật nhưng ông đó ở chỗ khác kia, không phải là ở văn phòng phụ tá...

Do lời mình xác đó, đến lượt Tổng Cục chiến tranh chính trị cũng phải thanh minh thanh nga. Rằng thì là ông Thiếu Tá Đ. Cao Đăng ở Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn 3 chứ không thuộc văn phòng

phụ tá. Lại còn thêm: Thiếu Tá Đ. Cao Đăng không hề bị giữ như báo Độc Lập loan tin, mà vẫn hiện diện tại Bộ Tư Lệnh Vùng 3. Các vụ buôn lậu dù thật có dính lưu đến một giới chức nào thì đó chỉ với tư cách cá nhân mà thôi.

Tướng thanh minh thanh nga gì, té ra lại úp úp mở mở xác nhận là có vụ buôn lậu dính lưu tới một giới chức nào (?) và cũng vẫn không hề cải chính chuyện Thiếu Tá Đ. Cao Đăng có buôn lậu hay không?

Nếu ông ta có dính lưu mà lại không bị bắt, vẫn cứ phây phây ở Quân Đoàn 3, thì đó còn là cá... một vấn đề!

Gãi háng

dùng nói cho một lời, không được tin do thế giới cùng nhau bố thí dùm cho một kính. Không ai bắt các nhà lãnh đạo tôn giáo phải lên tiếng chỉ trích chính quyền Campuchia. Chỉ cần các Ngài nói lên tiếng thương, đưa ra một lời kêu gọi cầu nguyện.

Tinh thần nhân loại, tinh thần đạo giáo không cần xét những Việt kiều bị tàn sát ở đây là Cộng sản hay không Cộng sản, là kẻ thù của tân chế độ Campuchia hay những nạn nhân bị kim kẹp xúi dục bởi Cộng sản Hanoi. Dù tất cả họ có là Cộng Sản đi nữa thì việc tàn sát tập thể, cả những ông già bà lão, người lớn, trẻ con, bị lừa vào các trại tập trung, bị ngã gục chồng chất lên nhau vì những bệnh tật đơn sơ như mù quáng, nguyên nhân hành động dã man ấy cũng đủ lên án và những nạn nhân đủ đáng được phân ưu!

Vì lý do chính trị, người ta không muốn lên án kẻ sát nhân. Nhưng vì lý do gì mà người ta lặng thinh trước sự kinh hoàng của gần ngàn người bị tàn sát tập thể?

Tội cho những kẻ bị tàn sát. Họ không phải là người Mỹ.

Hoan hô Đạo Sĩ Lâm. Chỉ tiếc báo của Đạo Sĩ bán hơi yếu, nên thỉnh thoảng bọn Con Ong phải trích lại, để quảng cáo cho Đạo Sĩ.

Cá nhân

Vụ khám phá 4 chiếc va ly đầy nhóc bạc Việt Nam định xuất cảng lậu sang Hồng Kông vẫn còn gây sôi nổi dư luận. Một tờ báo tung tin có ông Thiếu Tá Không quân áp tải 4 va ly đó, tên là Đ. Cao Đăng, chủ của ông Trung tướng Đ. Cao Trí, biệt phái phục vụ tại văn phòng Phụ tá Quân sự Phủ Tổng thống, dưới quyền của ông Tướng Đặng Văn Quang.

Tiếp theo, văn phòng của ông Tướng Quang đã minh xác rằng ông Thiếu Tá Đ. Cao Đăng không hề làm việc tại văn phòng ông Tướng Quang. Đồng thời, Tổng Cục Chiến tranh Chính trị cũng minh xác Đ. Thái Tá biệt phái phục vụ tại Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn ba của Đ. Tướng Quân, chứ không phục vụ cho Đ. Tướng Quân.

Ngoài ra, Tổng Cục chiến tranh Chính trị cũng cần thận nại rằng: «Các vụ buôn lậu dù thật có dính lưu đến một giới chức nào, thì đó chỉ với tư cách cá nhân mà thôi.

Thì có ai nói rằng cả Quân Đội buôn lậu, cả Công Chức buôn lậu, cả Quốc Hội buôn lậu đầu, mà phải nói rằng chỉ buôn lậu với tư cách cá nhân.

Mẹ kiếp! Chỉ cần dầm bảy cá nhân ông Tướng buôn lậu, vài ba chục ông Dân biểu nghị sĩ buôn lậu với tư cách cá nhân, dầm ba ông Tổng Trưởng cũng buôn lậu với tư cách cá nhân, thì đất nước này cũng nát như tương rồi.

VỀ VỤ V.C ĐÁNH TRƯỜNG C.T.C.T,

TIN... ĐỘC

HOÀ NG NHAM Thâu lượm

GS NGUYỄN NGỌC HUY GIẢI THÍCH VỀ THẾ ĐỨNG CỦA ĐẢNG ÔNG. Vị thế của phong trào Quốc Gia C.T. Giống như vị thế của cái... hạch ở bẹn

- Đó ai biết đối lập thiết là thế nào và đối lập cuối là thế nào ?
- Nửa ly nước mà lại là ly nước... đầy, thế mới hay, cũng như đối lập mà lại thành ra... nâng bi.

SẼ GHÈNH.— Phong trào QG Cấp Tiến vừa mở Đại Hội rất tưng bừng. Theo sự tường thuật của các báo thì Đại Hội rất sôi nổi, nhất là ở phần chất vấn và giải đáp.

Như mọi người đã biết đã là một lực lượng chính trị đối lập... ăn lương, nên có một lập trường "suynh gôm" rất đứng đắn. Mỗi vụ đối lập đều có "ta ríp" nhất định.

GS Huy, linh hồn của phong trào, một lý thuyết gia rất cụ phách, sau khi phân tích vị trí của các đoàn thể QG gồm có những vị trí: đứng trên, đứng dưới, đứng bên trái, đứng bên phải, đứng lưng

lưng ở giữa v.v... đã xác nhận rằng phong trào QGCT đứng ở vị thế... trung tâm.

Trung tâm nghĩa là vị trí ở giữa một cái vòng tròn. Khoa học bị giới gọi là... hạch, chẳng hạn hạt nguyên tử vì luôn ở trung tâm nên gọi là "hạch tâm". Cũng tí như khi ở bẹn nổi lên một cục, nhưng cục đó ở lần dưới da, trong thịt, nên gọi là "hạch bẹn". Ở đây phong trào QGCT vì đứng ở trung tâm mọi lực lượng QG nên gọi là... "Hạch Quốc Gia".

Mặt khác, khi trả lời một thắc mắc về lập trường đối lập cuối của PT, GS Huy đã nói rằng "nếu trong một cuộc đối thoại riêng, tôi sẽ hỏi lại đối lập thiết là thế nào đối lập

cuối là sao ?

Giá cũng là trong một cuộc đối thoại riêng, bạn Con Ong sẽ trả lời GS Huy rằng "đối lập thiết là thấy chính quyền sai chỗ nào đã phá chỗ đó đồng thời đưa biện pháp sửa sai, và nhất định không mềm đối lập, tay nhận tiền. Còn đối lập cuối là... hà... hà... như PTQGCT."

Nhưng vì đây là viết báo chung cho mọi người đọc, nên bạn C.O. không dám nói như thế.

GS Huy lại còn làm một phát ví von rất hay ông bảo "ví dụ ly nước đựng nửa ly, có người gọi là đầy, có người gọi là lưng, nhưng kỳ thực nên thế nào thì nước cũng ở vị trí nửa ly."

Cái ví von này của ông lý kỳ không kém gì cái ví von của ông NS Giai vì Nixon với vua Lê lợi.

Mẹ kiếp ! Nước có nửa ly thì là nửa ly, chứ gọi là đầy thế chớ nào được, trừ có anh nào khùng, làm cầm, hoặc trừ ông Fuy... thì mới có gan gọi nửa ly nước là đầy.

Chả trách ông cứ lần lộn đối lập với a dua, và bóp dế với nâng bi.

«PETIT VANTARD» TRẦN C. QUỐC đưa ra một đề nghị... thối um

SẼ GHÈNH.— DB Trần Công Quốc, hiện nổi tiếng là một thứ "petit vantard", vừa lên tiếng đòi thành lập "đoàn quân phật Miền"

một đề nghị là 3 tôn giáo gồm PG. CG. TL nên cùng cử hành một đại lễ trước bàn thờ Tờ Quốc để cầu nguyện cho 15 vị tuyên úy bị V.C. giết ở Đà Lạt.

Đề nghị này nhằm nói lên tinh thần hòa đồng tôn giáo, cũng chính là mục đích đã đưa các vị Tuyên úy 3 tôn giáo lên trường CTCT thụ huấn.

Nhưng cả 3 tôn giáo đều chế đề nghị của YKCO.

Trong tuần qua, nhiều độc giả gửi thư tới tán đồng ý kiến của bạn CO và ngỏ ý lấy làm thắc mắc không hiểu tại sao các vị lãnh đạo 3 tôn giáo lớn đã không cử xét nghiệm chính ý kiến rất "thơm" của bạn C.O.

YKCO thấy rất khó trả lời thắc mắc của bạn đọc. Đánh tạm giải thích rằng tôn giáo nào cũng có một sự "huyền nhiệm" riêng, chẳng hạn công giáo thì có sự kiện Đức mẹ đẻ con, nhưng vẫn còn trình, Tin lành thì có sự kiện Đức mẹ đẻ rồi là phải mất trinh, mặc dù công nhận Đức mẹ thụ thai mà khỏi cần đàn ông, và Phật giáo thì có sự kiện... thống nhất bằng cách chia làm hai Giáo Hội bá ngọ nhau.

Vậy, thái độ cóc thích hòa đồng của 3 tôn giáo cũng có thể coi là một "huyền nhiệm" không chứng minh được.

YKCO

Làm cỏ

Vụ «Cắm Bốt» thế là đã trở nên rắc rối. Bạn Con Ong đã bảo chính quyền hai ba phía liên ; Nhà nước cứ làm điếc. Nay SVHS đã lấy nó làm mục tiêu tranh đấu mới — Và chính quyền Lon Nol là chính quyền mà nhà nước Anamta đang định ve vãn, đã bị SVHS chửi cho vuốt mặt không kịp, bị tẩy chay. Máy anh nhà nước Anamta ắt sẽ khó ăn khó nói sẽ giống như kẻ mắc bệnh... táo bón.

Đúng, là cá không ăn muối thì cá thối, nhà nước không nghe lời báo chí, trăm đường nhà nước hư.

Cái sự im lặng của nhà nước Anamta trước cuộc tàn sát thảm khốc hàng ngàn Việt kiều ở Cắm Bốt với hy vọng «lấy lòng» được tân chế độ Cắm bút chia, có thể sẽ trở thành vô tích sự, khi mà các phong trào chống đối tân chế độ Cắm Bốt trong nhân dân gia tăng.

Từ đó, vô tình ta đã tiếp tay cho CSBV trong việc ủng hộ Sĩ Hà Núc chống Lon Nol, Cheng Heng vui đáo để.

Sự việc như thế, giới bình dân gọi là... đi làm cho ma ăn.

«Huyền nhiệm»

Trước đây, YKCO có đưa ra

Còn lắm chuyện «vui»

- Nhưng chưa thấy báo nào chịu tường thuật nội vụ một cách ngay tình.
- Tại sao quân lính ở chòi canh trông thấy V. C. bò mà không nổ súng ?

SẼ GHÈNH.— Vụ 15 vị tuyên úy và một số cán bộ và khóa sinh trường CTCT Đà Lạt bị VC sát hại có lắm chuyện «vui» ra phết, mà chưa thấy báo nào tường thuật một cách... ngay tình.

Theo những bản tin viết theo lời qui vị có trách nhiệm của trường CTCT thì V.C đã chỉ pháo kích vào trường gây tử thương một số, rồi sau đó đứng... ngoài hàng rào bắn vào gây tử thương thêm 1 số.

Nhưng theo một nguồn tin rất đáng tin cậy từ chính nơi xảy ra nội vụ tiết lộ thì sự tường thuật trên không được ngay tình. Nguồn tin này cho biết V.C hình như gồm có 7 tên ăn mặc y như lính tráng của ta đã cắt được hàng rào, và bò vào tận trong trường. Có những nạn nhân tuyên úy bị chúng bắn chết trong một khoảng cách rất gần. Có vị trước khi bị bắn chết còn trông VC là lính của trường, nên đã thất thanh kêu lên «đừng có bắn, thầy đây mà».

Thầy mới là được tới đây thì bèn bị tên VC siêu độ cho Thầy bằng 1 băng đạn AK. Lại có 1 khóa sinh đã rút chốt lựu đạn, nhưng chưa kịp ném thì bị bắn chết trái lựu đạn còn khur khur trong tay.

Thi hành xong cuộc tàn sát, 7 tên VC lồm cồm bò ra lính ở chòi canh trông thấy rõ ràng, nhưng lại có lệnh không được bắn. Lệnh ban rằng đó là khóa sinh của ta ra tăng cường.

Trong khi đó vị chỉ huy trường cứ nhất định ở tít trong phòng hành quân, và gật om lên là «các anh đừng có hoảng hốt : VC pháo kích thôi, không sao hết. Đầu ở đó, và đứng bắn.» Chỉ huy như thế thật là nhất.

Có súng mà cóc được bắn, để mặc cho kẻ thù bắn giết thả giàn, thật là vui vẻ.

Sáng hôm sau, trên những đờ nát, bên những xác chết còn nằm nguyên đó, việc đầu tiên của vị chỉ huy trường là tập trung hết quan quân lại để điểm danh. Anh nào đêm hôm trước vắng mặt là... a lè nhốt. Người như thế thật là «réc lè».

Vấn theo nguồn tin trên thì vị chỉ huy này trước đây từng có lần dạy lính bắn súng cối theo đúng sách vở và ngài đã biểu diễn bắn mấy phát đạn rơi ngay vào giữa trường sập luôn mấy căn nhà.

Ngoài ra, ngài có thói quen coi nhà trường như cái tàu thủy mỗi ngày ngài bắt quân lính phải báo cáo : Gió thổi từ hướng nào, trời quang hay u ám tốc độ của gió mấy

«nút» một giờ, biển động mạnh hay chỉ có mưa phùn rải rác, v.v...

Nói tóm, Ngài là một vị chỉ huy lạ đời nhất thế giới. Đáng liệt vào hạng kỳ quan của quân đội.

Bạn C.O chưa dám quả quyết tin này đúng 100%. Cần phải chờ cuộc điều tra của Bộ Quốc phòng và 2 ủy ban Quốc phòng Lương viện. Có thể là tét Công gô mới có kết quả điều tra, nhưng mà cũng cứ nên đợi.

LỘN MỀ

Gái đi

«Cuộc tranh đấu của toàn thể SVHS hoàn toàn chính đáng, ôn hòa, bất bạo động, có mục tiêu rõ ràng, không bị ai xúi giục không có ai nhào vào ăn cỏ, thế mà tới nay không một lời yêu cầu nào của SVHS được thỏa mãn, như thế chúng tôi chính quyền có thừa dúi cui, lựa đạn cay do ngoại bang viện trợ để chặn đứng cuộc tranh đấu của SVHS».

Trên đây là lời tuyên bố của GS Lý Chánh Trung, nhấm đớp lẽ cầu an cho SVHS bị bắt giam, tổ chức tại chùa Ấn Quang.

Lời tuyên bố của ông giáo Trung thoát nghe t.ị tường là thối, nhưng nghĩ kỹ mới thấy... thối thật.

Cái sự nhay vào ăn cỏ với cuộc tranh đấu của SVHS nó hiển hiện rõ rệt ở ngay chính con người ông và ở việc làm của ông.

Trước hết, người ta thấy cuộc tranh đấu của SV lúc khởi đầu chỉ bó hẹp trong mục tiêu đòi làm sáng tỏ vụ Huỳnh Tấn Mẫm, thì cóc thấy bóng dáng ông đâu. Đợi cho tới khi nội vụ trở nên rắc rối, mục tiêu tranh đấu của SV lan sang các vấn đề chính trị như «chiến tranh, hòa bình», như vụ «Cắm bốt» v.v... thì ông mới nhào vô. Bởi đó mới là điều mà ông muốn «ăn cỏ». Còn giá dụ chỉ có chuyện SV bị bắt thối, thì ông đã «mặc xác» Sinh viên.

Ông là một người theo đạo Thiên Chúa, mà lại tổ chức lễ Cầu an ở Ấn Quang, chớ không ở nhà thờ, hay một chùa nào khác, điều đó càng chứng tỏ ông muốn dựa hơi lực lượng Ấn Quang.

Vấn đề rõ ràng như thế mà ông còn ngoác mồm ra nói được thì phải công nhận mồm ông không thua gì

Gái đi già mồm là vậy đó.

CÁ KÊ DÊ NGÕNG

LÒNG HIẾU KHÁCH CỦA DÂN GIAO CHỈ

Dân Giao Chỉ chúng ta vốn đầy lòng hiếu khách. Nói là hiếu khách thì hơi sai. Phải nói là « kính khách » mới đúng. Người ngoại quốc tới xứ này, bao giờ cũng được sự kính trọng đặc biệt.

Tôi chưa thấy một người ngoại quốc nào « nghèo mặt rệp », sống trên đất nước Giao Chỉ. Cách đây mấy năm, ngồi ở một quán cóc đất Đốc Sỏi Biên Hòa, tôi thấy một ông Tây, ngồi uống rượu để với khế mực nướng... Có lẽ đó là một người ngoại quốc nghèo nhất mà tôi đã gặp. Về sau này tôi chưa gặp được một ông nào nghèo như thế.

Những chiếc xe hơi đẹp nhất chạy trên đường phố Saigon ngồi trong xe hơi, ít khi nào là một chủ nhân Giao Chỉ. Không là người Trung Hoa thì cũng là người Mỹ người Pháp... Đất nước tôi có truyền thống đãi khách như vậy, tại sao người dân nước tôi, khi ra sống ở nước ngoài chỉ gặp toàn những chuyện không may.

Ông Thủ Tướng nước bạn láng giềng Lon Nol, đã xoi tái hàng ngàn dân xứ tôi, mang thả lênh bênh trôi trên sông Cửu Long, để thêm màu đỏ cho chất nước phù sa. Với truyền thống kính khách sẵn có, tôi xin cảm ơn ông Thủ Tướng vô biên. Ngài đã nghĩ tới dân xứ tôi, khi chết đi, chỉ muốn xác mình được chôn cất nơi quê cha đất tổ. Sông Cửu Long chảy qua xứ Ngài, nhưng tận cùng là ở xứ tôi. Những xác người ấy sẽ xuôi giòng, trôi về mãi tận xứ Dừa, tôi ngã ba Tiền Giang, Hậu Giang, sẽ chia tay nhau, Đông Tây hai ngã. Dù không đạt được vào bờ, đi tuốt về biển Nam Hải, hi cũng là đi về với Mẹ. Năm chục người con theo mẹ Âu Cơ, cũng đã đi về phía biển từ mấy ngàn năm trước.

Dân Giao Chỉ theo gương đấng tiên vương, bền qui xuống cầu nguyện : Xin ơn trên phù hộ chúng tôi.

Nhà Nước Giao Chỉ chưa có một phần ứng nào. Chỉ có vài ngày nay, trên Đài Tivi, đã đẹp được những bức hình học trò Cộng Sản, thay vào đó, là lời bào chữa cho nước bạn láng giềng. Nhà Nước láng giềng chúng ta không phân biệt được Việt Kiều, ai là Cộng Sản, ai là không Cộng Sản, nên « phớt lờ » cho chắc ăn, hơn nữa, đám Việt Kiều kẹt giữa hai lần đạn giao tranh. Thật là những lời vàng ngọc, « Lời lời châu ngọc, hàng hàng gấm thêu ». Nhà Nước chúng ta đã « đá một cú ba lông » thật khéo... Chẳng phải tại anh, cũng không phải tại tôi... Chỉ tại vì lũ người ngu ngốc Người ta đang đánh nhau, đứng vào giữa làm gì, để cho kẹt giữa hai lần đạn... ?

Sống trên đất trung lập, vốn đã mang tiếng không phải Cộng Sản, không phải Quốc Gia, nên người ta không phân biệt được, đó cũng không phải lỗi tại người ta. « Tiên trách kỷ, hậu trách nhân ». Hãy mắng mình trước, rồi sau, hãy mắng người !...

Nhà Nước chúng ta dạy chúng ta vài đường đòn phép như thế, chúng ta cần phải cảm ơn Nhà Nước.

Là con dân Giao Chỉ, chúng ta hãy xét lại cho Nhà Nước được nhờ. Khi ông hoàng Sĩ hà Núc vừa biểu diễn một màn ngã bả nhào, đức Phó Vương của

chúng ta đã gửi điện văn chúc mừng chúa mới của nước láng giềng. Vậy bây giờ lại phản đối, thì té ra « tiền hậu bất nhất » hay sao ? Nước láng giềng của chúng ta bây giờ đang hung hăng chống Cộng, dù rằng vừa mới bắn lết đệt vài 3 phát súng làm duyên, đã biểu diễn màn « bàn tay năm ngón », đòi xin viện trợ Hoa Kỳ, nhưng cũng vẫn là chống Cộng. Chúng ta làm dữ quá, lỡ ra người bạn láng giềng của chúng ta nổi cơn khùng, không thèm chống Cộng nữa, thì chúng ta lại mất đi một người bạn. Chính sách của Nhà Nước chúng ta là thêm bạn, bớt thù. Vậy quốc dân đồng bào hãy thông cảm cho Nhà Nước.

Người bạn càng khó tính bao nhiêu, chúng ta cần phải chiều chuộng bấy nhiêu. Còn nhớ trước đây, chúng ta đã « nâng bìa người bạn rất nhiều, vì chỉ mong « chiều hồi » được bạn ta. Khi bạn ta không bằng lòng ta gọi là Cao miên hay Cao man, chúng ta sẵn sàng thay đổi, gọi bạn ta là Cam Bốt. Rồi bạn ta không bằng lòng chữ Cam Bốt, chúng ta lại cũng sẵn sàng dùng chữ Kăm Bu Chia, để gọi những người bạn ta. Con người Giao Chỉ là những con người đầy chất Không Từ, dù đức Không Từ là người Tàu, chúng ta vẫn nhận ngài là Vạn thế sư biểu. Đức Không đã dạy con người ta một chữ nhân. Nhân là nhìn. Hãy nhìn những việc nhỏ để đạt những việc lớn. Không Từ viết... như vậy. Khi mà Không Từ đã viết, thì không thể sai làm được. Vậy chúng ta hãy kính cần mà nghe lời Ngài.

Bài này, tôi chỉ viết về lòng hiếu khách của dân ta. Ông Giáo sư Đỗ Trọng Huề, khi lên Tivi trong chương trình Người dân muốn biết, đã trả lời rất rõ về việc này. Khi được hỏi về ý kiến lấy ngày giỗ tổ Hùng Vương làm ngày Quốc Khánh, ông Giáo Sư đã đưa ra một cái lý, khiến cho dân Giao Chỉ không thẳng nào dám cãi. Rằng thì là ngày giỗ tổ là một ngày Âm lịch. Vậy nếu ngày Quốc Khánh hằng năm cứ thay đổi luôn vì không theo lịch của Tây sợ rằng người ngoại quốc sẽ phiền lòng. Năm nay là một ngày, sang năm lại là một ngày khác, sợ sẽ gặp rắc rối với các sứ thần ngoại quốc, chỉ ưa dùng lịch Tây, ít khi nào biết đến Âm lịch. Thật là chí lý vậy thay. Những kẻ nào biết nhìn xa, kẻ đó mới biết đến cái lo gần. Chúng ta mừng ngày Quốc Khánh của nước chúng ta, thì cũng phải nhớ tới khách. Lo cho khách như vậy, ông Giáo Sư đã tỏ ra là người hiếu khách lắm vậy.

Có một nhà học giả mà tôi quên... mẹ nó mất tên, đã lên án dân Giao Chỉ chúng ta, chỉ có sự hiếu khách bề mặt. Còn trong lòng thì khinh thị. Cái khinh thị ấy đã phát lộ ra ngôn ngữ. Ít khi chúng ta dùng sự chính danh để gọi khách. Người Tàu, được chúng ta đặt tên là Chệt. Ấn độ được chúng ta gọi là anh Bầy Chà. Người Pháp được chúng ta gọi là Tây. Còn gần đây, người bạn thân mến đồng minh vĩ đại, là người nước bạn Hoa kỳ, cũng bị chúng ta đặt tên là Mèo, là mọi da trắng, mọi da đen, với những thái độ chẳng có một tí tẹo gì là kính trọng.

Tôi xin phép được có một ý kiến là không đồng ý. Khi chúng tôi đặt cho họ một cái tên khác, tức là chúng tôi đã âu

yếm họ nhiều lắm. Trong một gia đình Giao Chỉ, cái tên trong gia đình gọi, thường không phải là cái tên được đặt trong giấy khai sinh. Người xứ Công gô, có thể được dân Giao Chỉ đặt cho một cái tên khác nữa đâu ?...

Cách đây vài ngày, tôi đã được chứng kiến một vụ cướp, xảy ra nơi Ngã Ba Ông Tạ. Một chú Mỹ da đen vào một tiệm vàng, hỏi ông chủ mua một ít vàng để lấy le chơi. Mỹ thì tất nhiên là đồng bạc. Ông chủ tiệm vàng đã cho nữ trang biểu diễn hơi nhiều trước mặt khách. Nhưng rồi đấng Mỹ đen ấy, cầm lấy một nắm vàng rồi đi ra cửa, quên mẹ nó cả chuyện trả tiền. Ông chủ tiệm vàng, dù có lòng kính khách đầy mình, cũng không thể chiều lòng khách, đành phải ngăn cản. Khách bèn rút trong người ra một khẩu súng lục sản xuất từ Mỹ quốc, tặng lại ông chủ tiệm vàng hai phát đạn đồng. Lấy vàng mà trả lại đạn đồng, cuộc trao đổi chẳng công bằng tí nào. Ông chủ tiệm vàng bèn được thấy máu chảy, nằm lăn ra một đồng.

Dân Giao Chỉ xóm Ngã Ba Ông Tạ phải biểu diễn một màn kêu trời, kêu đất kêu ông Cô. Trời thì ở mãi tận tit trên cao. Đất thì nằm dưới chân, nhưng lại được bịt miệng một lớp nhựa trải đường của hãng RMK. Cuối cùng chỉ còn có cách la ông Cô. Nhưng ông Cô còn đang bận đối phó với sinh viên, với lính quê, lính cụt, tức là cũng một giống dân Giao Chỉ, nên không có thì giờ đối ngoại. Đấng Mỹ đen chạy qua vài ba ngã tư có đèn xanh, đèn đỏ. Ông cô đứng gác ở đầu đường chỉ có phận sự trông coi vài ba cái cột đèn, nên ngoảnh mặt làm ngơ. Tôi chạy xe đằng sau ông Mỹ da đen, làm một phát tiên đũa bắt đắc dĩ, chạy tới cả cây số mà không thấy cảnh sát đàn chào.

Cuối cùng, tấn bi kịch hạ màn. Ông Mỹ đen thoát được vào một ngõ hẻm. Nơi này, thật đúng là một địa thế lý tưởng cho việc dụng binh « Nhất tướng đương quan vạn quân mạc khai ». Ông Mỹ đen chỉ cần nấp một chỗ nơi ngõ hẻm, trăm người vào thì một trăm người chết. Tôi đành chấm dứt cuộc tiên đũa.

Dân Giao Chỉ chúng ta thật có lòng hiếu khách. Không chừng vài ngày nữa, Nhà Nước chúng ta sẽ gửi điện văn chúc mừng ông Lon Nol, đã giết được nhiều Cộng Sản. Dù rằng chỉ gửi điện văn với... tư cách cá nhân.

Đố chơi đề chọc

L.T.S. Nối gót 3 toán Bô Lão, Nhi Đồng và Nham Nhò, tuần này đến lượt 3 toán Dùi Đục, Bị Gậy và Nói Láo Ăn Tiền nhào vào vòng chiến Đ.C.Đ.C.

Toán Dùi Đục gồm những cao thủ chỉ thích lấy dùi đục làm lễ sống ở đời, toán Bị Gậy suốt đời vai bị tay gậy, còn toán Nói Láo Ăn Tiền đúng là những chuyên viên đầu võ miệng, xin các nhà báo chân chính Giao Chỉ đừng có nhận võ kéo thành võ thăng nhân...

Cáp dưỡng

HỎI: Tuần vừa qua, dân Căm-bu chia vẫn tiếp tục «cáp dưỡng», mỗi ngày hàng mấy trăm mạng bà con Việt kiều bị mổ bụng trôi sông, vậy ta nên làm thế nào bây giờ?

TOÁN DÙI ĐỤC: Đập bỏ sự chúng nó đi. Đập bằng dùi cui không được thì đập bằng miệng, đập bằng bút.

TOÁN BỊ GẬY: Sức mấy mà đập. Mấy cha Long Non, Ma tặc cũng có Mèo đặng sau chứ bộ! Minh đập họ để các bạn Mèo buồn mình sao? Bây giờ chỉ có cử một phái đoàn sang ca bài «Con Cá», may ra họ mới lòng sẽ tha cho Việt Kiều của mình.

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Ồ, làm thế mình đâm ra hèn. Cứ việc chụp dùm lên đầu mỗi xác chết một cái «mũ Cộng Sản», thế là ổn chuyện!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Dùi Đục bị méo mó chế độ Cảnh sát trị quá, không được. Toán Bị Gậy làm thế mất hết thể diện Quốc gia còn gì. Chỉ có Toán Nói Láo Ăn Tiền là khôn khéo ngoại giao hơn hết, có hy vọng làm Ngoại trưởng nước Cộng gô đây: 5 điểm!

Tra tấn

HỎI: Nhân dịp mấy cụ Thượng Dân tộc vô ấp thăm các sinh viên bị giam giữ đã tố khổ là bị tra tấn đau quá, họ còn trưng ra nhiều vết tích còn lại ở đầu ngón tay, đầu gối, đầu chim v...v... Bây giờ có cách nào giải quyết cho êm ru không?

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Để quá, chỉ cần khéo múa vài đường gươm Trần Hưng Đạo là sẽ có khối đũa nhào ra cái chính dùm.

TOÁN BỊ GẬY: Không được. Ăn thua là mấy

là tương dân tộc. Mấy sử này đang lo tranh cử nên làm gât, chỉ bằng ta hứa trước sẽ giành cho họ bao nhiêu ghế, thế là êm ngay chứ gì!

TOÁN DÙI ĐỤC: Khỏi cần. Cứ đưa tốp sinh viên ấy cho tụi tôi thuyết phục bằng «kỹ thuật riêng» cho. Xong xuôi, tụi tôi sẽ cho mấy chú đó ra họp báo, cam đoan họ sẽ chối bay «có bao giờ bị tra tấn tra tiết gì đâu?»

BAN GIÁM KHẢO: Điều kể! 5 điểm cho toán Dùi Đục!

HỎI: Nhà Nước vừa thành lập một Ủy Ban điều tra vụ 4 chiếc va ly bạc 500d và đồ la định đem lậu qua Hong Kong, bạn có mưu kế gì thật là hiệu nghiệm để giúp họ sớm tìm ra thủ phạm không?

TOÁN DÙI ĐỤC: Khó gì. Bữa trước đã vô được một chú Ba tàu đi theo 4 va li bạc. Bây giờ chỉ cần dẫn chú đó vô Chi Huê gặp các Sinh viên bị giữ để được xem những «vết tích» trên người mấy chàng này. Xem xong là tự nhiên chú Ba sẽ khai ra vanh vách...

TOÁN BỊ GẬY: Làm thế cũng chưa chắc. Tốt hơn nên treo giải thưởng thật lớn, tỷ dụ như 2 va ly bạc đi, thế nào cũng có kẻ mách nước đầu ra đấy. Một thủ phạm chứ đến 10 thủ phạm cũng lòi ra.

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Ơ, bộ người ta cần mưu kế của các bồ đây hả? Thủ phạm, người ta biết từ khuya rồi, từ trước khi lập Ủy Ban ấy chứ, cần gì đến mưu của ai. Gọi là điều tra nhưng biết đâu lại là... Điều chỉnh xe Honda!

BAN GIÁM KHẢO: Nói láo thể mà tinh: 5 điểm!

2 nữ thân sexy bị «cướp»

HỎI: Có nhiều báo loan tin: 2 nàng Công tăng tôn nữ D.N và Công Huyền tôn nữ B.H tức là 2 nữ thân sexy Tô Giang Linh đã đang ngủ thì bị 3 tên cướp ập vô, trói gô lại, vơ vét tiền bạc tư trang độ nửa triệu bạc. Nhưng đã ra đến cửa, chúng còn tiếc của trời, nên quay lại để «cướp» thêm tí... tình.

Sau đó, hai cô gặp nhà báo cứ nặng nặc cái chính: chỉ có mất tiền mất đồ thôi, ngoài ra không mất gì khác. Vậy nên tin theo báo hay tin theo lời cái chính của hai nàng công chúa?

TOÁN BỊ GẬY: Hai nàng nói đúng. Thời buổi này đã đi ăn cướp thì chỉ lo vô cho xong còn chuồn lẹ, chứ ở đó mà vô vin, ngộ nhớ xum bà chè, rồi bị rượt, gân sức đầu mà chạy?

TOÁN DÙI ĐỤC: Mấy cha nói thế thì cóc phải

là con người. Ba thằng ăn cướp dù sao cũng là ba thằng đàn ông. Mà có thằng đàn ông nào lại không xúc động trước những thân hình lồ lộ của các nữ thần thơm như... mít? Lúc ấy súng kề bên tai, nó cũng phớt tình ấy chứ lị!

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Đồng ý với toán Dùi Đục. Và xin nêu thêm một bằng chứng: hai nàng đã bị chúng bịt mắt bịt miệng, tại sao lại còn nhớ rõ là hai thằng có râu mép, một thằng nhẵn nhụi?

BAN GIÁM KHẢO: Khá quá: 3 điểm cho Toán Nói Láo Ăn Tiền, 2 điểm cho Toán Dùi Đục!

Râu ơi là râu!

HỎI: Trong cái vụ 2 nàng công chúa bị «cướp» nói trên đã có 2 chàng có ria mép dính liú. Tiếp đó, ở Bình Tuy lại có một sử thiếu úy «Râu» vô tận lớp học chọc ghẹo, hăm dọa một nữ giáo sư trẻ đẹp và bị phản đối. Như thế nghĩa là thế nào?

TOÁN BỊ GẬY: Nghĩa là! Mùa này những chàng có râu mép đang bị «kiếm ước» á tinh, nên mới phá làm liêu.

TOÁN DÙI ĐỤC: Bậy nào. Những sự việc đó chứng tỏ những người có ria mép dù ở tầng lớp nào, gặp trường hợp nào, cũng vẫn là những kẻ đa tình hơn ai hết.

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Khác với đàn bà, râu bắt đầu là một biểu hiệu xui xẻo của đàn ông.

BAN GIÁM KHẢO: toán Nói Láo ăn tiền chỉ được cái phản tuyên truyền, toán Dùi Đục đề cao mà quảng, chỉ có toán Bị gậy may ra có lý hơn hết: 5 điểm!

Đúng hay sai!

HỎI: Cụ Thượng Phiệt phân-đám với ông Phó, rồi đem kể lại cho nhà báo nghe. Nhà báo vội chạy nhựt trình những lời tuyên bố này lừa của ông Phó. Báo hại văn phòng của ông Phó lại phải hộc tốc đính chánh là: Cụ Thượng nói bậy, sai sự thực.

Đó biết Cụ Thượng kể sai hay kể đúng?

TOÁN BỊ GẬY: Đúng là cái chắc. Cụ Thượng là người già cả, đời nào lại đi nói láo.

TOÁN DÙI ĐỤC: Ông Phó là nhân vật Non bơ Tu của Quốc Gia mà đã nói «sai» tức là nhất định sai rồi. Cứ cho như là cụ Thượng già cả làm cầm nghề nhằng đi!

TOÁN NÓI LÁO ĂN TIỀN: Nếu đứng chạy nhựt trình thì đúng, tại chạy nhựt trình nên hóa ra sai.

BAN GIÁM KHẢO: Một lần nữa nói láo ăn tiền thật: 5 điểm!

Máu chảy ruột đếch thềm mềm

Ngay mà Thọ Húc còn bé, nghĩa là chưa biết cái chi chi, khi cấp sách đến trường mẫu giáo đã được thầy, cô dạy rằng: Nhiều điều phải lấy giá gương, người trong một nước phải thương nhau cùng, hay là: Máu chảy ruột mềm, vân vân và vân vân, đại loại những lời dạy đó đó đều hàm chứa mọi người hãy thương yêu nhau, đùm bọc lấy nhau mà sống, mà xây dựng quốc gia.

Thọ Húc ghi nhớ vào tâm, mặc dù đa đoan công việc ngày ngày kiếm ăn độ thân song chưa bao giờ dám quên, nhưng đến nay có một chuyện làm cho Thọ Húc đau lòng con cuộc cuộc lắm, chuyện đó xảy ra ở nước Cam bu Chia, một nước khác không phải nước Đại Ngu của chúng ta, song nó cũng lại là chuyện mà nhà nước Đại ngu phải lên tiếng, người dân ngu khu đến nước ta lấy làm căm phẫn vô cùng khi hàng ngàn người đồng chủng, cùng chung một giống máu Lạc Hồng bị giết, bị thảm sát tập thể ở nước Cam bu Chia, trong khi cả thế giới, tất cả mọi nơi đều phân uất và lo lắng cho tính mạng của Việt kiều thì Nhà Nước chúng ta vẫn im tiếng, hoặc chỉ gọi là «lâm ngẫm» trong cái được gọi là can thiệp. Thọ Húc xin phép Nhà Nước Cộng Hòa là không có mấy may một sự đồng ý nào cả, hàng trăm ngàn Việt Kiều đang cư ngụ ở nước Cam bu chia đang dài cổ trông đợi vào sự can thiệp của nhà nước, cái gọi là tiếp xúc ngầm ấy cho đến nay đã đi đến một kết quả trông thấy đó là hàng trăm, ngàn đồng bào «xác đã trôi sông, chết ngoài ruộng đồng», tục ngữ ta cũng có câu: chờ được vạ má sừng, người dân Việt cư ngụ ở Cam bu chia không phải ngồi chờ mãi được sự can thiệp ngầm, không đủ sức chịu đựng mãi sự hành hình man dã của ông Lon Nol, không thể đưa thêm một bên má cho thiên hạ tát.

Xin Nhà Nước chúng ta hãy nhớ lại, cố ôn lại lời cô, lời thầy giáo đã một lần dạy dỗ trước đây để xin đừng tiếp xúc ngầm, can thiệp ngầm cho Việt kiều tại xứ Cam bu chia, máu người VN đã rông ra chảy trên hai mươi năm, máu người VN đang tiếp tục đổ xuống ở Cam bu chia, xin Nhà Nước thương tình họ, hãy thương xót họ để còn hãnh diện nâng mặt lên nói cười hàng ngày, đừng để người ta hiểu lầm rằng Nhà Nước quên

câu: Máu chảy ruột mềm, máu người Việt đã chảy trong khi đó ruột người Việt Nam không mềm thì chớ má thật.

Thư gửi người Lon Nol

Thưa người,
Kể từ ngày người lên cầm quyền nước Cam-bu chia thời gian bằng đã trôi đi thấm thoát, mau thật là mau, tụi nhà báo khắp nơi viết về người, dư luận thế giới nói về người khen cũng có, mà chê bai cũng không ít. Ta đây Thọ Húc nghĩ rằng chuyện nội bộ bên xứ cam bu chia đối với ta đếch ăn giải rút quân gì bên ngậm miệng hén không có một lời, con tạo xoay vần, bóng câu phút chốc trôi vèo vọt, ta nào để ý đến. Thế nhưng chuyện đời cứ bắt ta phải chú tâm đó là việc người đã ngang nhiên đếch coi Việt kiều nước ta ngụ bên quê quốc vào cái thống chế gì, người đã say men đảo chánh, say mồi chém giết để đến nỗi đã man hạ lệnh pho đầu hàng trăm ngàn người Việt bên nó.

Thư người Lon Nol,

Chuyện đất nước Đại Ngu ta ngày nay mặc dù đang gặp cơ bi cực, nào là dân tình tha oán Thánh Hoàng và quan Tổng Kinh Hải, nào là S.V.H.S, Thương Phế Binh v.v, thế nhưng việc đối xử với những người gọi là Việt gốc Miên vẫn một mực đường hoàng, mặc dù đôi lần, năm ba phen những người Việt gốc Cam bu chia đã xuống đường đòi vị thế thiểu số, Nhà Nước cầm quyền Đại Nam không vì thế mà xem họ như là vi xi.

Vậy tại sao người ta lại nở nhần tâm sinh lòng khát máu quá vậy, ta sẽ kể cho người nghe chuyện cổ sau đây, người hãy nghe và «sửa sai». Muốn làm nhục xứ nước họ, vua của một quốc gia man rợ mọi rợ bèn cho dẫn một người tù binh của nước đó đến và nói rằng: Người nước ông sao lắm ăn cắp, ăn trộm quá — vị xứ thần đáp rằng: Cây Cam trồng ở nước tôi trái ra ăn rất ngọt, sang nước khác, ví dụ nước thánh hoàng trồng nó thì ăn lại chua.

Chuyện chỉ có vậy, đại loại thế đó, nay người đệt

nhiền khép Việt kiều bên quê quốc là theo Cộng Sản mà tàn sát họ, và chẳng nếu họ có là Cộng sản thực thì ầu là cũng tại bởi sinh sống nơi đất của người mà ra, người Lon Nol xin hãy nghĩ lại, đứng chủ trương thả giết làm một trăm người còn hơn tha cho một tên Cộng Sản trong đó.

Thư người Lon Nol.

Ta đây chỉ là một tay thợ viết, ta viết những điều đếch có một chút liêm sỉ, không còn tình người, ta gửi thư ngỏ này cho người là một sự can thiệp công khai, sau khi nhà nước ta đã mở phong trào tiếp xúc ngầm với sứ người. Như vậy là công khai cũng đã có, mà ngầm cũng có người liệu mà đối xử cho phải đạo làm con người.

Ngài Căm bú chia

Nghe đồn dân Căm bú chia có Củ Ngài ghê gớm lắm. Ai mà ngậm phải là mê mẩn tâm thần, nó bảo đếch gì cũng nghe, bảo ăn cái gì cũng ăn luôn...

Chính vì thế mà lúc này người ta lại đồn chắc là có những ông tai to mặt lớn Giao chỉ đã ăn phải Ngài Căm bú chia. Cho nên mới có cái vụ bệnh chàm chàm bệnh lấy bệnh đề, nhắm mắt lại mà bệnh, còn hơn cả lúc bệnh... xập xám!

Căm bú chia «cáp dưỡng» hàng ngàn Việt kiều, cả thế giới đều biết, báo chí đăng hình ảnh rành rành, đồng bào mình từ bên đó chạy về bên này tị nạn kẻ ra vanh vách. Nhất định đit tin. Chỉ có Long-Non nói mới tin, cái thứ long non nó chả mướt mà! Làm gì có chuyện bắt nhốt, cắt cổ mổ bụng con cháu của cụ Trương minh Giảng! Bọn ngoại quốc chúng tuyên truyền xuyên tạc đấy!

Mẹ kiếp! Không có ngoại quốc thì sức mấy Long Non Ma tặc đá đit được Xi hà núc, bây giờ lại còn đồ vạ cho ngoại quốc?

Nhưng mà cái chầy cái cối thế nào cũng có khối đũa nghe theo, và còn hùa theo cái dùm mới là bỏ bả cả nút chứ!

Ghê thật, ngài Căm bú chia thế mà độc!

THỌ HỨC

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Lực lượng phạt mọi

Một số nghị sĩ và dân biểu hung hăng con bọ xít đã đòi qua Miền diệt mọi Khờ me. Người anh dũng nhất là dân biểu Trần Công Quốc đơn vị I Saigon.

Con tàu Trần công Quốc vừa húc mũi vào chính quyền — vào bức tường thâm lạng của hành pháp—vừa đe tàu cho dít húc vào Cao man. Ông Quốc quyết đoán « chính quyền Việt Nam hèn nhất ». Và ông đòi sẽ cỡi áo dân biểu khoác áo lính VN anh dũng sang đất mọi phạt mọi để khỏi bị ăn lựu đạn cay của Cảnh Sát Dã Chiến. Như vậy, dù năm 1971 ông Quốc không ra ứng cử hay ứng cử mà đi đong vì lý do nào đó, ông vẫn để lại trong lòng tuổi trẻ Việt nam một khí phách đáng tiếp lửa.

Nhưng một con én Trần Công Quốc không thể làm nổi đạo quân phạt mọi. Phải có sự chung sức, chung trí của nhiều người.

Vô Kỳ mạn phép bàn như vậy :

Hành pháp chắc « vì ngoại giao », sẽ không cử quân phạt mọi gọi là sót tình đồng bào đâu. Muốn có lực lượng phạt mọi, ông Quốc nên xin với quý vị tướng lãnh hồi hưu các chiến sĩ... tại gia ! Bao nhiêu năm nay, các chiến sĩ này bỏ súng làm công việc đưa con tướng đi học, đưa vợ tướng đi đánh bạc, đưa tướng đi o gái, gác nhà tướng để tướng... từ sắc an sinh. Và quét nhà, đi chợ, mua quà sáng, dỗ em, vãn vãn...

Các chiến sĩ tại gia này thêm chiến đấu lắm. Hiềm vì quý vị tướng hồi hưu « ưu ái » quá kỹ. Xin quý vị « giải phóng » các chiến sĩ để các chiến sĩ khỏi mang tiếng lính chiến mà đánh làm thân phận hầu tướng việc vặt.

Mỗi vị tướng hồi hưu « ăm » cả đại đội hay trung đội lính của quân đội thì quân đội sao không « yêu » sao không bị André Đôn phê bình ra rít được ? Vậy, trước hết, ông Quốc yêu cầu tướng về vườn André Đôn làm một phát xung phong biểu diễn trả lính cho quân đội. Và ông Quốc mượn binh lính tại gia của ông Đôn mà làm quân tiên phong phạt mọi Cao Man. Nhóm CON ONG sẽ tình nguyện tham gia trong đoàn quân Miền phạt.

Một cách giải quyết

Cái khí thế chống Cao Man sát hại đồng bào ta đang lên mạnh. Sinh viên, học sinh đã chuyển mục tiêu chống chính quyền sang mục tiêu chống Cao man. Đó là điều mừng. Mừng vì, khi đồng bào ruột thịt bị sát hại, tất cả đều nghĩ đến đồng bào mà quên đi những quyền lợi dù là chánh đáng của mình.

Nếu Vô Kỳ là chính quyền, Vô Kỳ sẽ « tạm » xin thi Sinh viên, Học sinh về những cuộc xã giao « nhà nhàn ». Sau đó, yêu cầu sinh viên học sinh « tạm » tha... đã đảo chính quyền, hướng mũi dùi tích cực sang Cao Man bằng cách lập đạo quân phạt mọi.

Gi chú, phạt mọi Cao Man thì ngay cả những anh bắt phạt từng từ mấy niên, sẽ xung phong dâng lính gáp. Đánh nhau với mọi ít ngày, các người anh em sẽ say khói thuốc đạn. Và tình nguyện nghỉ học, hủy giấy hoãn dịch, hiến ngang làm lính diệt Cộng sản. Khi Cộng sản đã bị diệt, hòa bình công chính trở về, chính quyền giữ lời hứa, lại mời sinh viên, học sinh học tập dân chủ bằng cách xuống đường chống đối lu bù.

Lúc ấy, sinh viên học sinh khỏi lo bị chụp mũ Cộng Sản. Vì đã đánh Cộng Sản tới tằm mặt mũi. Chính quyền sẽ hết sợ Cộng Sản lợi dụng sẽ hết lo chính khứa ăn có. Và khỏi sải lựu đạn cay.

Đây là cách giải quyết mê ly, hấp dẫn nhất. Nếu chính quyền « ô kê Salem », xin tặng cho Trương Vô Kỳ mười triệu giấy 500 thôi. Và làm ngo đề Vô Kỳ chuyển sang Hồng Kông. Rồi bị Quan Thuế vờ, tìm cách im giùm. Và nên cách chức quý vị Quan Thuế về địa tích cực phục vụ đất nước.

Chị em ta sửa soạn dự thi... chơi người thợ «chơi» giỏi nhất năm 70

Nhờ ơn thuế kiếm vóc, vật giá gia tăng tới ba, bốn trăm phần trăm, trong lúc đồng lương vẫn « một hai tại chỗ », cho nên anh em công nhân, lao động, đều chạy vật giơ lên cổ để kiếm thêm bạc ngó hầu đuổi theo vật giá. Do đó anh em công nhân dạo này đâm ra ngoan ngoãn, không đình công không xuống đường. Công nhân là gánh nặng của Bộ Lao Động nhưng chính nó đã đem công ăn việc làm đến cho ông Tổng Trưởng Lao Động muôn năm Đờm sĩ Hiến. Nay công nhân nó ngoan ngoãn thế thì ông Hiến đâm mất việc làm. Vốn nòi thi hương, ông Hiến cũng vớ về đâm ba chữ thánh hiền, nên ông thuộc câu cổ ngữ « Nhân cư vi bất thiện ». Ông sợ cho ông, sợ cho các nhân viên nam nữ trong bộ ông, ở không làm việc chẳng lành », nên ông ra chỉ thị cho sở nghiên cứu phải tìm ra việc mà làm. Sở nghiên cứu đã vội họp ban tham mưu để tham mưu đề thảo luận. Nhưng với những bộ óc rỗng như ông công, hay đặc như gạch, đá đã chẳng tìm ra được một công việc gì để làm cả, ông nào ông ấy ra vớ vớ nét mặt đầy ưu tư, đầy lo lắng giống y như những người bị tảo bốn kinh niên. Cuối cùng có người gác gian hiễn kể nên mở những cuộc thi «những người thợ giỏi năm 1970» như thợ nguội, thợ đồng, thợ thông ông công v.v... Sở nghiên cứu vớ tay khen là sáng kiến hay, bèn vào làm bản đề nghị dâng lên ngài Tổng Trưởng, ông Tổng muôn năm gặt đầu « đặc co », và ngay hôm đó hay công tác, có sự phối hợp của ông công cán người từng nhận mình là kỹ giả lao động Nguyễn Trường đã ra thông cáo mở cuộc thi « người thợ làm ông nước giỏi nhất năm 1970 » và kêu gọi thí sinh tới dự, sau cuộc thi ba người được giải một, hai, ba sẽ được cấp chứng chỉ do ông Tổng ký để về treo trên vách. Sau thông cáo thứ nhất. Bộ lại ra thông cáo thứ hai gọi thợ Hồ tới thi, rồi thợ tiện, thợ nguội vui về thi sau.

Con ông thấy Bộ Lao Động còn sót một loại thợ không gọi tới thi, đó là thợ «chơi» nghề của chị em ta, nghề nào không là nghề, vậy Con Ông tha thiết thỉnh cầu Bộ Lao Động nên mở luôn cuộc thi cho thợ «chơi» Thi cả hai phần lý thuyết và thực hành Phần lý thuyết giành cho các ông công chức già, còn thực hành giành cho ông «kỹ giả» Nguyễn Trường, ông này dư sức bao giần. Vậy chị em «thợ chơi» hãy tới ghi tên dự thi tại Bộ Lao Động. Con Ông tiết lộ đề thi trước cho chị em thợ chơi là, phần thi lý thuyết các cụ sẽ ra hai đề: Đề cổ văn «Giải thích câu «Vành ngoài bảy chữ, vành trong tám nghề». Và đề kim văn «Nghệ thuật làm tinh ở tây phương có tiến bộ hơn nghệ thuật làm tinh ở đông phương không?». Chị em nên tìm đọc cuốn sách dịch «Ma da thu tra» Và tác phẩm thời danh của đại văn hào Mông Thâm Thúy Hằng «Cậu Chó» để nghiên cứu về nghệ thuật làm tinh Đông Phương, còn về nghệ thuật làm tinh Tây phương xin hỏi các cuốn sách sống là các ông đại diện dân chuyên đi công du Âu Mỹ, nhất là mấy ông mới đi Monaco về.

Ở với tôi một tuần ông sẽ thành Cộng Sản

Trong cuộc đấu võ mồm giữa một số nghị sĩ và luật sư Đình Thành Châu, phụ tá quan Tổng Giám Đốc Tổng Nha Cảnh Sát chung quanh việc có tra tấn sinh viên hay không, Nghị sĩ Nguyễn Văn Chuân đã nói một câu đề đòi: «ông Phó Tổng Giám đốc bây giờ không là Cộng sản, nhưng ông chỉ ở với tôi một tuần, tôi có đủ tư cách khiến ông phải nhận là Cộng sản với đủ hồ sơ, chứng tích». Sở dĩ ông Nghị Chuân nói như vậy là vì luật sư Đình Thành Châu đã khẳng định là Cảnh sát Tư pháp không tra tấn ai bao giờ, còn bên chính trị thì có thể dùng cái kỹ thuật để các can phạm «tự giác, tự nguyện» khai báo sự thực, nhưng dùng kỹ thuật không phải là tra tấn và do đó không có vụ tra tấn sinh viên.

TRƯƠNG VÔ KỶ cầm tròng

Nghị sĩ Chuân đã đáp lời ông Châu là ông Nghị có đi thăm sinh viên, và còn thấy 10 móng tay các sinh viên bị tụ máu vì chằm kim, hai đầu gối sinh viên còn xưng vì ăn ma trác, và «com chim» của sinh viên Đây còn bị cháy bỏng vì chất hóa học đốt nên không mặc được quần ông Nghị Chuân đưa thêm dẫn chứng bản thân là hơn 20 năm nghề lính, ông đã chứng kiến cảnh tra tấn C.S. nhiều rồi, và ông biết đủ cách tra để có thể... «ông Phó TGD ở với ông một tuần (lúc đó), ông Phó không là CS cũng sẽ thành CS với đủ chứng tích, hồ sơ».

Con Ông nghe và phục ông Nghị Chuân, kể ra ông có nhiều tài thật, nhất là tài nguy tạo hồ sơ biếm den thành trắng, khiến người Quốc Gia thành Cộng Sản bởi các «kỹ thuật tra tấn tân kỳ».

Các ông có nghề đánh người bắt đầu sợ

Bản phúc trình của các Nghị sĩ khởi Dân Tộc đoán quyết các sinh viên có bị tra tấn ông Nghị Bùi Văn Giải đọc một đoạn lời khai của các các nữ sinh viên bị giam ở Thủ Đức trước buổi họp có các ông Tổng Trưởng Thống Tin, ông Thứ trưởng Nội Vụ và LS Đình thành Châu phụ tá ông TGD T.N Cảnh Sát. Các nữ can phạm khai là bị trước từ 5 tới 10 nhân viên thăm vấn,

bị

v.v... Rồi mới đây, trong cuộc tiếp

xúc với các vị viện trưởng Đại Học Saigon, Vạn Hạnh, Đà Lạt, Tổng Thống Thiệu cho biết là sẽ cho điều tra vụ các sinh viên bị tra tấn, và nếu quả có việc này, Tổng Thống sẽ ra lệnh trừng trị kẻ đã chủ trương hay kẻ đã tra tấn đó.

Lời nói của Tổng Thống nặng tựa ngàn cân, và đang làm nhiều ông có nghề «đánh người» bắt đầu sợ, Hy vọng điều 2 Hiến pháp «Tôn trọng nhân phẩm, nhân quyền của mọi công dân» sẽ có giá trị đích thực.

Mùa Make love

Sài Gòn những ngày bắt đầu mùa mưa, bỗng dưng khí hậu nóng nực, cái nóng Sài Gòn thật khó chịu nó làm điên người lên, dân ông, dân bà lúc nào cũng chỉ muốn thoát y cho mát, và cái cảnh các cô «khéo hớ hênh ra làm kẻ dòm» đã khiến cho nhiều anh đực rựa đang mùa động tình khó chịu, do đó báo chí Saigon dạo này mới có nhiều tin loại «méch lô vơ» đăng tải, nhưng các tin đó thường là tin các nàng bị «méch lô vơ», tức là bị hiếp. Nhưng điều đặc biệt là những người «méch lô vơ» các nàng, thường là những người có «chó lừa», đem chó lừa ra dọa các nàng trước rồi mới «make» sau. Sở chó lừa, các nàng đành nhắm mắt giang chân. Các nàng đã thiệt một lại còn mất hai, nghĩa là sau khi đã bị hiếp, lại còn bị cướp của nữa. Nạn nhân điển hình là 2 cô gái 18, 20 giòng Hoàng phái ở đường Trần quốc Toản, hai cô đã bị ba ông có súng ngắn tới làm tình luôn.

Thưa ông Cò lớn Nhà Nước, ở cái xứ khốn khổ này, những ai được phép giữ súng thưa ông? và giữ súng để làm gì? Đề bảo vệ cho dân lành hay để đem ra hà dân lành cướp của lại còn «méch lô vơ» các nữ nạn nhân nữa.

Thưa các ông Cò lớn nhà nước thẳng dân, con dân lúc này sợ các ông có chó lừa lắm, chó lừa bây giờ hay sủa bậy, các ông cò lớn làm ơn «khóa hàm chó lừa» dùm cho dân chúng nhờ, nhất là bây giờ mùa nóng nực đang cao, và mùa «méch lô vơ» đang hoành hành dữ dội.

In tại nhà in Dân Nguyễn 54, Võ Tánh Saigon
Quản Lý : Bà HOÀNG-THỊ-QUÝ

Lon Nol và chính sách khát máu của hắn sẽ phải trả giá xứng đáng